

NEJHORŠÍ MOŽNÝ VÝSLEDEK

27. leden 2018 |

Očekával jsem sice těsný výsledek druhého kola prezidentských voleb, ale ne zas tak těsný, jaký je ve skutečnosti. Říkám to nerad, ale pokud bych si přece jen připouštěl tak těsný poměr hlasů, pak bych byl raději, kdyby hovořil pro Drahoše.

Mám k tomu několik důvodů. V první řadě ten, že voliči Zemana jsou ve své většině lidé neprivilegovaní. Mezi voliči Zemana se najde jenom málo celebrit, spíše jsou výjimkou a těm média spolehlivě znemožňují prezentaci jejich názorů. Logicky proto mezi voliči Zemana je jen málo příslušníků elit z nepolitických kruhů, ale naopak s rozhodujícím vlivem v médiích a v jiných skrytě mocenských institucích. Z čehož plyne, že nejsou přirozeně dravější, schopnější rychlejší sebeorganizace a hlavně nemají možnost plně se věnovat veřejné činnosti, protože musí každý den do práce, aby si zajistili alespoň minimální živobytí.

Za druhé. Mezi voliči Zemana je nesporně méně osobností kreativnějších, s různorodými talenty, protože se tím neživí.

Za třetí. Za Zemanem stojí vlastníci spíše malých kapitálů a s vysokou pravděpodobností nikdo ze sfér globálních financierů a spekulativního kapitálu.

Za čtvrté. Zeman prohrál nejméně ve třech největších městech ČR. V nichž je mnohem větší šance na pořádání hromadných protestních demonstrací a dokonce silnějších protestů a navíc je jde lépe ve velkých městech mediálně pokrýt. Čti manipulativně zneužít.

Za páté. Výsledek voleb je tak těsný, že může přímo inspirovat k myšlenkám na všemožné protesty, ale dokonce až český „Majdan“.

Těchto pět důvodů plně stačí k tomu, abych měl obavy z blízké budoucnosti naší země. Kdyby totiž hovořil ve prospěch Drahoše, nevytvářel by šanci k opravdu vlivnému odporu vůči zvolenému. Ne, že by byli voliči Zemana méně zarputilí, neslušnější, či nedemokratičtější, ale prostě proto, že mají k jakémukoliv odporu mnohem horší možnosti.

Jsem zároveň přesvědčen, že Zeman by se již v okamžiku prohry projevil jako státník a pokusil se podpořit klíma ke stabilitě v zemi. Přiznám se, že jsem něco takového od nepolitika a poněkud nepatřičně ambiciózního člověka, neočekával.

Před druhým kolem prezidentských voleb jsem totiž osobně obdržel nezvykle velké množství dopisů, v nichž jsem byl upozorňován na podivné aktivity podporovatelů Drahoše. Vyhrožovali, že v případě prohry svého kandidáta budou pokračovat v předvolebních aktivitách. Dokonce v jednom krajském městě se netajili příslušníci popkultury tím, že budou realizovat jakýsi permanentní odpor proti výsledku voleb. Nevím, proč mi to připomnělo učení Trockého o permanentní revoluci.

I na netu se již předem formovaly skupiny, které hodlají pokračovat v protizemanovských aktivitách.

Všechny tyto náznaky s vysokou pravděpodobností znají nejen oba kandidáti, ale s určitostí jejich štáby. Je výsostnou povinností ihned po volbách na situaci tak silně polarizované společnosti reagovat. Výsledkem voleb je totiž objektivně posílena již dlouhodobě vytvořená situace dávající šanci na velice ostré pokračování současného politického boje, vedeného s nebývalou, zatím naštěstí jen verbální razancí.

Nehodlám v tomto úvodním textu k celé věci zatím vyslovit víc.

Tvrdím ale zodpovědně, že pokud Drahoš předem, nebo hned při prvních náznacích jakoukoliv protizemanovskou aktivitu svým osobním vlivem, který doposud nepochybně má, nezastaví, postará se o nestabilitu v zemi, což by bylo prohrou celé třídy profesních politiků a tak velkým nebezpečím pro občany země, které si nezaslouží, protože zatím veškerou nenávisť v zemi vytváří minoritní skupiny příslušníků elit a živí, čím rozdmýchávají média, sloužíc zájmům kdoví koho. Pokud by Drahoš nějak podporoval, či dokonce rozdmýchával atmosféru odporu vůči výsledkům voleb, jako třeba „Hillary“, bylo by nutné, aby celá ta elitářská komunita velkých měst, dostala už rázně zavyučenou. To není šíření poplašné zprávy, nadtož výzva k nějakým činům. A už vůbec ne snaha o vyostřování situace. Tento text píše proto, že pořád platí lidová moudrost, že úspěch si zaslouží připravení. Buďme tedy připraveni, my sympatizanti Zemana, ale také všichni opravdoví demokraté, kteří dovedou respektovat i ty sebetěsnější výsledky každého hlasování.

Mé obavy potvrdilo chování Drahoše. Jeho první veřejné vystoupení po prohraných volbách obsahovalo formální věty o uznání porážky a gratulaci vítězi. Hned nato ale výrazně změněným hlasem a akcentem prohlásil. Sice jsme nevyhráli, ale nejsme poraženi, na což shromáždění podporovatelů se změnilo v dav fandů. V mých očích dostatečný důkaz, že Drahoš nejenže neměl na funkci státníka, ale za celé to dlouhé období své kampaně se nevypracoval ani v politického eléva. Především ale je ta jediná větička, fakticky bojovým heslem, ba doslova výzvou k dalšímu politickému boji.

Stanislav A. Hošek